

(Fortf. af Betænk. over Lovudf. om Fæstes Overgang til Selveieendom.)

§ 37.

Naar Bonden har erklæret sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, er Godseierern berettiget til at erklære til Protocollen, at han ansætter Gaardens efter § 9 beregnede Taxationssum til et Beløb, der overstiger Commissionens Ansættelse med i det mindste $\frac{1}{3}$ Del, og at han ønsker selv at beholde Gaarden, imod at han, naar Fæstledighed indtræffer, udbetaler til Bonden eller hans Arvinger den saaledes tillagte Forhøielse. Erklærer Bonden derpaa, at han vil overtage Gaarden, uagtet Taxationssummen saaledes forhøies, har det herved sit Forblivende, og den forhøiede Taxationssum lægges da til Grund ved Beregningen af Kjøbesummen efter § 10. Disse Erklæringer bør afgives inden en af Commissionen bestemt passende, kort Betænkningstid.

Beholder Godseieren paa den anførte Maade Gaarden, bør han, hvis Bonden forlanger dette, stille saadan Sikkerhed for at det Bonden eller hans Arvinger tilkommende Beløb i sin Tid rigtig skal blive betalt, som Commissionen anseer tilstrækkelig, og skal denne Sikkerhedsstillelse være berigtiget inden 4 Uger, da det ellers har sit Forblivende ved Taxationsforretningen. Der tilkommer da ogsaa ligesuldt Bonden eller hans Bo Godtgjørelse for saadanne Forbedringer, som Godseieren ellers efter Lovgivningen ved Fæstes Ophør kan have at tilsvare. Blicher Gaarden inden 20 Aar fra saadan Afgjørelse fæstledig, skal Godseieren, hvis han ikke afhænder den, overlade Brugen af samme til Andre for den tilbagestaaende Tid, men kan derefter raade over samme som en fri Eiendom i Dverensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler.

Mindretallet, J. A. Hansen, Jacobsen, Chr. Larsen, Lehmann, Olesen, Escher-ning, fraraader principalt denne Paragraph, og foreslaaer subsidiairt, at der i 1ste Passus efter „Commissionens Ansættelse“ tilføies: „af Gaardens Værdi, forinden Afdraget for Fæstetvungen er skeet“, og i Linie 13, efter Ordet „Taxationssum“: „dog med Fradrag af 2 Femtedele“.

J. A. Hansen foreslaaer derhos endvidere subsidiairt, at i 2den Linie Ordene „er Godseieren“ udgaaer, og i deres Sted indsættes: „men Godseieren erklærer, at det er ham paa Grund af særegne locale Forhold magtpaaliggende, at beholde Gaarden, og Commissionen giver denne hans Erklæring Medhold, er han“.)

§ 38.

Over Bonden efterat have gjort Bud, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er skeet, da gaaer ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveieendom, som tilkom ham, over til hans Bo, eller, hvis han er gift, til det fælles Bo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Lighed med de om Selveieres Testationsret over deres Gaarde gjeldende Regler.

Saafernt Sagens Afgjørelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retsvigtigheder, der først skulle paafjendes ved Domstolene, eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden, ved at lade tinglase en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov og at Sagen endnu staaer under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkaarlig Dis-